

РЕШЕНИЕ

№ 6245

гр. София, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 61 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: М. Н. СТ.

при участието на секретаря Б. ХР. Р.

като разглежда докладваното от М. Н. СТ. Гражданско дело № 20221110149979 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба, подадена от „(фирма)“ ЕАД срещу Б. Е. К. - непълнолетен, действащ лично и със съгласието на законния си представител К. В. М. и срещу А. Е. К. – малолетен, действащ чрез законния си представител К. В. М., с която са предявени обективно кумулативно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответниците да заплатят на „(фирма)“ ЕАД в условията на разделна отговорност, сумата в общ размер на 469,62 лв., от които 396,34 лв. – главница, представляваща стойност на доставена топлинна енергия през периода м.05.2018 г. до м.04.2020 г. за топлоснабден имот – апартамент № ***, находящ се в гр. ***, ул. „****“, бл.***, вх. ***, ведно със законната лихва от 14.09.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, 64,75 лв. – мораторна лихва, начислена върху главницата за топлинна енергия за периода от 15.09.2019 г. до 25.10.2021 г., 6,99 лв. – главница, представляваща цена на услугата за дялово разпределение за периода от м. 10.2018 г. до м. 04.2020 г., ведно със законната лихва от 14.09.2022 г. до изплащане на вземането, както и 1,52 лв. – мораторна лихва, начислена върху главницата за извършена услуга за дялово разпределение за периода от 30.11.2018 г. до 25.10.2021 г., при следните квоти:

- Б. Е. К. – непълнолетен, действащ лично и със съгласието на законния си представител К. В. М. – ½ част, а именно: сумата от 198,17 лв., представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия за периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законната лихва, считано от 14.09.2022г. до окончателното изплащане на сумата; сумата от 32,38 лв. - мораторна лихва за периода от 15.09.2019 г. до 25.10.2021 г.; сумата от 3,49 лв. - главница за дялово разпределение за периода от 01.10.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законната лихва, считано от 14.09.2022г. до окончателното изплащане на сумата; сумата от 0,76 лв. - мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 30.11.2018 г. до 25.10.2021 г.;
- А. Е. К. – малолетен, действащ чрез законния си представител К. В. М. – ½ част, а именно: сумата от 198,17 лв., представляваща стойност на незаплатената топлинна

енергия за периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законната лихва, считано от 14.09.2022г. до окончателното изплащане на сумата; сумата от 32,38 лв. - мораторна лихва за периода от 15.09.2019 г. до 25.10.2021 г.; сумата от 3,49 лв. - главница за дялово разпределение за периода от 01.10.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законната лихва, считано от 14.09.2022г. до окончателното изплащане на сумата; сумата от 0,76 лв. - мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 30.11.2018 г. до 25.10.2021 г.;

Ищецът твърди, че между него и ответниците, в качеството им на наследници на Е. А. К. е възникнало договорно правоотношение с предмет – доставка на топлинна енергия /ТЕ/ за битови нужди за топлоснабден имот: апартамент № ***, находящ се в гр. ***, ул. „***“, бл. ***, вх. ***, като ответниците имат качеството на битови клиенти на ТЕ въз основа на договор за продажба на топлинна енергия при Общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали потребителите, без да е необходимо изричното им приемане. Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил за процесния период на ответниците топлинна енергия, за имота е извършена услуга дялово разпределение на топлинна енергия. От своя страна ответниците се явявали неизправна страна, тъй като не са заплатили стойността на доставената и потребена топлинна енергия за релевиращия период на падежа съгласно приложимите към договора общи условия, поради което ответниците са изпаднали в забава, с оглед което дължат и обезщетение за забавено изпълнение. Счита, че съгласно ОУ е легитимиран да претендира стойността на услугата за дялово разпределение на топлинната енергия през процесния период, както и лихва за забава върху това вземане. Моли съда да осъди ответниците да му заплатят исковите суми. Претендира разноски, вкл. юрисконсултско възнаграждение.

В срока по чл. 131 ГПК по делото е постъпил отговор от двамата ответници чрез процесуалния им представител адв. Д. Н. – Г., в който оспорват исковите. Считат, че липсват доказателства относно облигационните отношения между страните, доколкото не бил представен документ за собственост на наследодателя. Правят възражение за изтекла давност. Молят като трети лица помагачи на страната на ответниците да бъдат конституирани следните лица: Ц. П. К. и Р. А. К.. Като обстоятелства, обуславящи правни интерес от привличането на трето лица – помагачи, ответниците сочат следните факти: Ц. К. и Р. К. били съсобственици на имота и отговаряли солидарно за задълженията за консумираната ТЕ. Молят исковите да бъдат отхвърлени като неоснователни.

С протоколно определение от 24.10.2023 г. съдът е конституирал на основание чл. 219, ал. 1 ГПК като трети лица – помагачи на страната на ответниците Ц. П. К. и Р. А. К..

Третото лице-помагач на страната на ищеца „(фирма)“ ООД не изразява становище по предявените икове.

Третите лица-помагачи на страната на ответниците Ц. П. К. и Р. А. К. не изразяват становище по предявените икове.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявени са обективно съединени осъдителни икове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

По иска с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ в тежест на ищеца е да установи по делото наличието на валидно облигационно правоотношение по договор за доставка на топлинна енергия за битови нужди, по силата на което е предоставил на ответниците топлинна енергия в твърдения обем през процесния период и на претендираната стойност, а за ответника е възникнало задължението за заплащане на продажната цена.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже

възникването на главен дълг и изпадане на длъжниците в забава.

В тежест на ответниците (при установяване на посочените обстоятелства) е да установят по делото погасяване на задълженията си към ищеца.

По наведеното в отговора, възражение за погасяване на вземанията по давност, в тежест на ищеца е да установи настъпването на факти и обстоятелства, водещи до спиране и/или прекъсване течението на давностния срок по отношение на претендираните в настоящото производство вземания.

Обществените отношения, свързани с осъществяването на производство и продажба на топлинна енергия за заявления в исковата молба период се регулират със Закона за енергетиката (ЗЕ).

Съгласно чл. 150, ал. 1 ЗЕ (в сила от 17.07.2012 г.) продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на потребители на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от ДКЕВР (писмена форма на договора не е предвидена). Тези общи условия се публикуват най-малко в един централен и в един местен всекидневник в градовете с битово топлоснабдяване и влизат в сила 30 дни след първото им публикуване, без да е необходимо изрично писмено приемане от потребителите (чл. 150, ал. 2 от закона).

Съгласно разпоредбата на чл. 153, ал. 1 ЗЕ и § 1, т. 2а ДР на ЗЕ (приложима редакция след 17.07.2012 г.), потребител, респективно битов клиент на топлинна енергия е физическо лице - ползвател, притежаващ вещно право на ползване, или собственик на имот, който ползва електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване или природен газ за домакинството си.

Съгласно разпоредбата на чл. 153, ал. 1 ЗЕ (в редакция, действаща за исковия период) „клиенти на топлинна енергия“ са всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение. Следователно, купувач (страна) по сключения договор за доставка на топлинна енергия до процесния имот е неговият собственик или лицето, на което е учредено ограничено вещно право на ползване. Именно то е задължено да заплаща продажната цена за доставената и потребена топлинна енергия, респ. то е встъпило в облигационни правоотношения с ищцовото дружество.

В разглеждания случай ищцовото дружество, чиято е доказателствената тежест в процеса съобразно разпоредбата на чл. 154, ал. 1 ГПК, не е ангажирано доказателства, чрез които пълно и главно да установи наличието на облигационно правоотношение по договор за доставка на топлинни услуги между страните по делото. Не са представени доказателства кому принадлежи правото на собственост, респективно ограниченото вещно право на ползване върху процесния имот, нито доказателства за сключването на изричен писмен договор /напр. молба-декларация за откриване на партида/ между страните. От представените и приети като писмени доказателства документи за главен отчет и изравнителни сметки, както и писмо от 16.11.2023 г. от СО, дирекция „Общински приходи“, с приложено към него извлечение от декларация по чл. 14 от ЗМДТ за процесния имот, е видно че през процесния период като титуляр на партидата е записано третото-лице помагач на страната на ответниците - Ц. П. К.. Действително, видно от представеното по делото удостоверение за наследници изх. № 77/25.02.2016 г., издадено от Столична община, район „Триадица“, са налице данни за роднинска връзка между Ц. П. К. /майка/ и наследодателят на ответниците – Е. А. К. /син/, но само въз основа на този факт не може да се приеме, че ответниците в качеството на наследници на Е. А. К. са процесуално легитимирани да отговарят по предявените искове. Ищецът е поискал ангажиране на отговорността на ответниците в качеството им на наследници на Е. А. К.. Липсват твърдения в исковата молба, както и в хода на цялото производство от страна на „(фирма)“ ЕАД, че наследодателят Е. А. К. е собственик на съответната ид. ч. от топлоснабдения имот въз

основа на наследствено правопримемство от общия с третите лица-помагачи наследодател А. Г. К.. При липсата на подобни твърдения, осъждането на ответниците по делото с позоваването на тези обстоятелства излиза извън рамките на диспозитивното начало – чл. 6 ГПК и търсената съдебна защита, което е недопустимо.

По изложените съображения, съдът намира, че ответниците не са материално легитимирани да отговарят по предявените срещу тях искове с оглед заявеното от ищеца фактическо основание на същите – в качеството им на наследници на Е. А. К., доколкото по делото не са ангажирани доказателства, че последният е бил собственик, респ. притежавал съответна ид.ч от правото на собственост върху топлоснабдения имот. Следователно предявените искове за потребена и незаплатена топлинна енергия и за цена на услуга за дялово разпределение са неоснователни и подлежат на отхвърляне.

Предвид неоснователността на главните искове, неоснователни са и претенциите за присъждане на акцесорните вземания за обезщетение за забава върху главниците в размер на законната лихва по чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

По разноските:

При този изход на спора на основание чл. 78, ал. 3 ГПК ответниците Б. Е. К. - непълнолетен, действащ лично и със съгласието на законния си представител К. В. М. и срещу А. Е. К. – малолетен, действащ чрез законния си представител К. В. М. имат право на направените в производството разноски. Същите претендират и доказват такива в размер на 900 лв. за адвокатско възнаграждение, съгласно договор за правна защита и съдействие от 23.10.2023 г. Ищецът е релевираше своевременно възражение за прекомерност на заплатеното от насрещната страна адвокатското възнаграждение. Съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 5 ГПК при прекомерност на заплатеното от страната възнаграждение за адвокат, съдът може да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. Съгласно чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 2004 г. за минималните адвокатски възнаграждения (в редакцията изм. бр. 88 от 4 Ноември 2022 г.) при интерес до 1000 лв. минималното адвокатско възнаграждение е 400 лв. Предвид обстоятелството, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност, а от друга страна, че същото е приключило в две съдебни заседания, в които са събрани писмени доказателства, изслушано е заключение на съдебно-техническа експертиза и са конституирани трети лица-помагачи на страната на ответниците, съдът намира, че размерът на адвокатското възнаграждение следва да бъде намален до размера от 600 лв.

Така мотивиран, Софийски районен съд,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „(фирма)“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. ***, ул. „****“ № ***, срещу Б. Е. К., ЕГН ***** - непълнолетен, действащ лично и със съгласието на законния си представител К. В. М. и срещу А. Е. К., ЕГН ***** – малолетен, действащ чрез законния си представител К. В. М., обективно кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответниците да заплатят на „(фирма)“ ЕАД в условията на разделна отговорност (по ½ част), сумата в общ размер на 469,62 лв., от които 396,34 лв. – главница, представляваща стойност на доставена топлинна енергия през периода м.05.2018 г. до м.04.2020 г. за топлоснабден имот – апартамент № ***, находящ се в гр. ***, ул. „****“, бл.***, вх. ***, ведно със законната лихва от 14.09.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, 64,75 лв. – мораторна лихва, начислена върху главницата за топлинна енергия за периода от 15.09.2019 г. до 25.10.2021 г., 6,99 лв. – главница, представляваща цена на услугата за дялово разпределение за периода от м. 10.2018 г. до м. 04.2020 г., ведно със законната лихва от 14.09.2022 г. до изплащане на вземането, както и 1,52 лв. – мораторна лихва, начислена върху главницата за извършена услуга за дялово разпределение за периода

от 30.11.2018 г. до 25.10.2021 г.

ОСЪЖДА (фирма)“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. ***, ул. „***“ № ***, да заплати на Б. Е. К., ЕГН ***** - непълнолетен, действащ лично и със съгласието на законния си представител К. В. М. и срещу А. Е. К., ЕГН ***** – малолетен, действащ чрез законния си представител К. В. М., на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от 600 лв. – разноски за производството.

Решението е постановено при участието на трето лице - помагач на страната на ищеца – „(фирма)“ ООД и на трети лица-помагачи на страната на ответниците – Ц. П. К. и Р. А. К..

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____